

gymkáč

2. číslo/školský rok 2013/2014

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci.
Vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla.
Ďakujeme.

Ďakujeme p. prof. Mgr. Alžbete Ivanovej za odbornú pomoc,
ochotu a trpezlivosť.

2. číslo, február 2014. Predajná cena 0.70 eur.

Redakčná rada:

Členovia: **sekunda:** Nina Bučeková - Nina, Miriam Matšáková - Miriam, **tercia:** Martin Papai - Martin, Pavol Petrovič - Pavol, Veronika Zelenayová - Veve, Tereza Petrufová - Tess, Matej Hrnčiar - Matej, **sexta:** Zuzana Lenártová - Zara, Michaela Glasnáková - Michelle, **septima:** Soňa Ďuračková - Susi, **oktáva:** Ivana Gajdošová - Ivana, **1.A:** Dominika Bognárová - Dominika, **2.A:** Karin Pätoprstá - Kaja, **3.A:** Peter Kiss - Peter, Aime Pari - Aime

Pedagogický nadhl'ad: Mgr. Dagmar Lenártová

Prispievatelia: **sexta:** Martina Babacsová, **1. A:** Nikola Detáriová, Mária Jánska, Kamila Jarábková, **4. A:** Nikolas Veľkov, Andrej Rášo

Obálka: Matej Laky, Matej Hrnčiar

Editoriál

Tak čo, aké bolo vysvedčenie? ... jasné, že papierové! Presne také isté sú aj nasledovné stránky nášho Gymkáča. A čo sa v ňom dozviete???

- Návšteva desaťročia! Politická osobnosť navštívila naše gymnázium! Kto to bol a čo tu robil?
- Spoved' mladého učiteľa, ktorý sprevádza históriou. Kto je a odkiaľ pochádza?
- Nové tváre pohybujúce sa po chodbách našej školy. Čo o nich ešte neviete?
- Kam nás naše kroky zaviedli? Rekapitulácia TOP kultúrnych udalostí!!!
- Maturanti sa stali dospelými. Niektoré informácie vyplávali na povrch!
- Sú medzi nami inteligenti??? Kto sú a ako reprezentujú školu?
- Stála príloha TOP výrokov!!!
- Cítiš sa byť ľúbený? Možno práve tebe niekto venoval valentínku!!!
- + Nový osloboditeľ na poslednej strane časopisu.

Tak, dosť bolo bulváru, teraz už len formality.

Stalo sa tradíciou, že po jesennom čísle nášho Gymkáča sa venujeme téme VALENTÍN . Áno, všade samé srdiečka, dokonca aj na kupóne, ktorý nás má spasit' od zlej známky v druhom polroku. Nuž aspoň trochu lásky pre našich učiteľov. V televízore sa to tiež hemží samými valentínskymi čokoládami a väčšina z nás preto prahne po kúpe takejto čokolády. Prvých desať kúpíte sebe, ale tá posledná je pre toho, koho máte najradšej. V mene našej redakcie vám želim pekného Valentína a darčeky v podobe čokolád, nechajte pre tých, ktorí si zbehnú do obchodu kúpiť ešte ďalšie pre seba.

Taktiež vám želáme veľa dobrých nápadov a myšlienok, ktoré vám pomôžu zlepšiť vaše známky a pamätajte:

Pre mnohých sa cesta končí pri prvej prekážke, pre úspešných sa na nej iba začína!!

Aime

Rande pred zborovňou

V tomto školskom roku sa novým členom učiteľského zboru stal Mgr. Slavomír Maľa, ktorý našich študentov učí dejepis a občiansku náuku. Zanieteným, pútavým výkladom i modernizáciou hodín si získal srdcia mnohých z nás. Mnohí by o p. profesorovi určite radi vedeli niečo viac, a preto sme ho požiadali o rozhovor.

1. Od septembra patríte do našej GAB-rodiny, aké boli vaše prvé dni v tomto prostredí ?

Samozrejme, že som sa obával nového prostredia, ale to je normálne. Keď som sa tu trošku rozhliadol, tak musím povedať, že som si zvykol až nezvyčajne rýchlo. Čo sa týka pedagogického kolektívu, ale aj tried, tak moje očakávania boli splnené.

2. Vzhľadom na váš mladý vek, dovoľíme si otázku. Mali ste predošlé skúsenosti so žiakmi? Ak áno, aké?

Predtým som učil na jednej základnej škole, ale nie dlho, zhruba pol roka (bol som tam len na zastupovanie). Zistil som, že čím boli žiaci starší, tým sa s nimi lepšie pracovalo. Viem, že to nemusí byť pravidlo, ale práve kvôli tomu som začal uvažovať nad strednou školou, najlepšie gymnáziom.

3. Ak by ste neboli učiteľom, čím by ste chceli byť?

Práve to je to, že neviem. Pre mňa je dôležité, aby ma to, čo robím aj

bavilo a toto ma momentálne baví, tak asi toľko... Uvidíme dokedy.

4. Ktorú vlastnosť najviac oceňujete?

Aktivitu. Keď vidím, že sa niekto o danú tému skutočne zaujíma. A keď sa niekto dobrovoľne podujme spraviť referát alebo prezentáciu na nejakú tému, tak to je úplne najlepšie.

5. Ktorá časť dejín je vášmu srdcu najbližšia ?

2. svetová vojna, Staroveký Rím, Turci na Slovensku, ale aj 1. svetová vojna.

6. Aký je váš najobľúbenejší predmet po dejepise?

Asi OBN pretože sa to s dejepisom veľmi dopĺňa (ľudská spoločnosť, štátne zriadenia a pod.).

7. Prečo ste si vybrali práve Senec?

Skrátka mi prišla ponuka, keďže som si rozoslal žiadosti všade možné. To, že sa ozval práve Senec, bola náhoda. Spomínal som, že som uvažoval nad gymnázium, takže mi to spadlo akoby z neba a to sa proste neodmieta.

8. Ako ste trávili Vianoce?

V kruhu rodiny, samozrejme. Fajn som si oddýchol, ale musím priznať, že mi doma bolo už aj dlho.

9. Aké je vaše obľúbene jedlo ?

Čokoľvek čo nie je granadír, rizoto alebo špagety s kečupom.

10. Akú hudbu radi počúvate?

To je rôzne, hlavne nech to je nahlas.

11. Rád navštevujete historické pamiatky?

Samozrejme, hlavne hrady, zámky a tých je na Slovensku, našťastie, dosť.

12. Ste optimista alebo pesimista?

Jednoznačne optimista. Optimisti sú skrátka lepší.

13. Keď sme pri trinástej otázke, ste poverčivý?

Nie som poverčivý. Ja práveže nechápem, ako niekto môže byť.

14. Kde ste študovali?

Tri roky na Univerzite Cyrila a Metoda v Trnave a pokračoval som dva roky na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, kde som aj úspešne skončil.

15. Odkiaľ pochádzate?

Z jednej peknej dedinky v okolí Levíc. Aj preto mi Senec vyhovuje: nie je to ani blízko ani ďaleko.

16. Chcete ostať pri učení žiakov alebo si svoju budúcnosť predstavujete niekde inde?

Ako som už povedal, zatiaľ ma to baví a skutočne nemám predstavu, čo bude o niekoľko rokov.

17. Ste spokojný na GAB-e?

Určite áno. Čo sa týka vybavenia, kolektívu, ale aj žiakov, ... no prosťe paráda.

Ďakujeme za rozhovor.

Aime a Peter

Pohl'ad do zrkadla...

Už tradične sme oslovili našich nováčikov, aby sa nám predstavili. Tu sú. Trieda 1. A.

Mnohí z vás dlhšie navštevujúci GAB si určite všimli menšiu, na prvý pohľad nebadateľnú zmenu. Začiatkom septembra sa po chodbách školy začalo rozliezať 27 nových, vcelku nenápadných prírastkov. Sprvu ich nebolo vídať, ani počuť, no môžem vás uistiť, že tento prvotný výpadok bol spôsobený len a len hanblivosťou a menšími obavami z nepoznaného. Ak hádate, že ide o žiakov 1.A, BINGO! 14 báb a 13 chalanov, ktorí sa poväčšine navzájom nepoznali, sa zrazu ocitlo spolu na bojovom poli pod velením pani profesorky Strivinskej. Tak ako to už v kolektívoch býva, aj tu sa nájdú indivídua „všeho“ druhu. Do našej veľkej rodiny patria hudobníci, maliari, športovci (hlavne naše futbalové bábiky), géniovia, modely/modelky... 1.A by sa dala stručne charakterizovať ako zhovorčivá, vtipná a tvorivá trieda (aj keď pod slovom tvorivá nechápte len umeleckú činnosť). Ak by sa tu konala anketa o najobľúbenejšom predmete, jednoznačné prvenstvo by získala fyzika, ktorá nám všetkým imponuje. Podľa našich doterajších informácií sme v zborovni získali úctyhodnú reputáciu, o čom svedčia aj prezývky, ktoré nám profesori s obľubou tvoria. Milo nás prekvapilo, že si s nami z času načas aj zavtipkujú. Pomohli nám tým zbaviť sa prvotných obáv. Namiesto hrozivej školy pripomínajúcej väzenie z našich najstrašnejších predstáv, sme sa ocitli v príjemnej a priateľskej škole (teda tak príjemnej, ako škola môže byť). Aby ste si vedeli lepšie predstaviť náтуру našej triedy, priblížime vám jej občanov...

Na začiatok by sme uviedli chlapskú polovicu triedy. Dominujú u nás hlavne športovci. S prehľadom je top futbal (veď ako inak). Okrem futbalistov tú máme, samozrejme, mnoho iných ľudí s rôznymi druhmi schopností. Na prekvapenie sú aj vcelku učenívi. A ako v každej poriadnej triede, aj u nás sa nájdú takí, čo dbajú o svoj zovňajšok! Kto to sú? Rišo, Ivo Š., Ľudo, Peťo Š., Peťo J., Vlodo, Lukáš, Ivan S., Samo K., Mišo, Samo, Adam a Kiko.

Ako druhé, pretože najlepšie býva vždy nakoniec, dievčatá. Čo iné by sa dalo napísať ako to, že sú fantastické? Prevládajú tu umelkyne zo všetkých oborov, hudobníčky, tanečníčky, výtvarníčky... Okrem toho

sú nadpriemerne inteligentné a neskutočne skromné. Ved' čo dodať? Romina, Stanka, Katka, Majka, Kamila, Baška, Peťa, Lea, Domča, Venes, Ester, Nika a Nika, sú tou nežnejšou polovičkou 1.A...

Pred nami sú „len“ štyri roky, počas ktorých hodláme nechať stopu vo vašich pamätiach. Našej pani profesorky triednej, ktorá je, mimochodom, najlepšia z najlepších, želáme veľa síl a pevné nervy, keby sa nám náhodou situácia vymkla spod kontroly (veríme, že sa nič takého nestane). Tak toto sme my, vaša milovaná 1.A!

Dominika

1/ Čo sa ti na GAB-e najviac páči?

- Že je to malá škola.
- Je to blízko môjmu domu.
- Kolektív.
- Dlhé prestávky.

2/ Čo sa ti naopak nepáči?

- Učebňa informatiky.
- Prístup niektorých profesorov a niektorí ľudia.
- Vyučovanie na niektorých predmetoch.
- Päťminútové prestávky.

3/ Tvoj obľúbený predmet?

- Chémia.
- Angličtina.
- Geografia.
- Slovenčina.
- Nemčina.

4/ Najobľúbenejší profesor/ka?

- Naša triedna! (p. p. Strivinská)
- p. p. Strivinská.

- p. p. Strivinská!
- p. p. Pazderová a p. p. Strivinská.
- p. p. Pazderová.

5/ Najobľúbenejšie jedlo zo školskej jedálne?

- Mäso s ryžou.
- Nejem tam.
- Rezeň.
- Nechodím na obedy.
- Skoro všetko.

6/ Máš niečo čo by si zmenil/a, nejaký návrh na zlepšenie?

- Duple v jedálni.
- Našu triedu.
- Jednu pani profesorku.
- Mám, ale bolo by to nelegálne.
- Menej hodín fyziky.
- Špagety v školskej jedálni.

(ne)Kultúra

Vrátila sa raz v noci

Predstavenie začalo trochu neočakávane, mimo hľadiska. Hra začala skúškou hudobnej skupiny, ktorá sa pripravuje na svoje prvé vystúpenie. Herečka Zuzana Šebová (môžeme ju poznať zo seriálu Panelák ako Inči) v tejto hre hrala speváčku a partnerku hlavnej postavy v tejto hre Manuela alias Gregora Hološku (v seriáli Chlapi neplačú hrá Ruda Pepúcha).

Manuel pravidelne navštevuje hrob svojej milovanej mamičky, aby jej vyrozprával, čo sa mu všetko prihodilo. Na jednej z návštev sa neuvážene prerieka, že sa ide ženiť. Po tom, čo sa vráti domov, prekvapí ho náhla návšteva - jeho mŕtva mamička!!! Prečo jeho matka (hrala ju uznávaná slovenská herečka Božidara Turzonovová) uskutočnila túto návštevu zo záhrobia?! Jednoducho preto, aby spoznala svoju budúcu nevestu.

Manuelova matka trvá na tom, že chce Dolly spoznať. Samozrejme, nebohú mamičku nemôže vidieť nikto živý, okrem jej syna. S chystajúcim sa vystúpením Manuelovej hudobnej skupiny a prípravou svadby má Manuel čo robiť, aby sa mu podarilo naplánovať čo najlepšie stretnutie jeho nastávajúcej s jeho mamičkou. Manuel má svoju partnerku Dolly naozaj rád. Chce sa s ňou oženiť a vychovávať s ňou jej syna. Uvedomuje si ale, že si nemôže rozhrávať milovanú mamičku.

Napriek bizarnej situácii je Manuel spočiatku rád, že sa jeho mamička vrátila a môže s ňou opäť tráviť čas. Maminka mu každé ráno chystá raňajky, stará sa o neho a večer mu rozpráva historky z jej záhrobného života. Prezradí mu, že na cintoríne s priateľmi zo susedných hrobov večer hrajú rôzne predstavenia, ale nikdy sa nepozerajú na film. Táto spomienka jej vnukne nápad, že pôjde do kina. Počas jej neprítomnosti sa v Manuelovom byte zjaví Dolly. Manuel ju pozve k sebe na večeru a napomína, aby sa obliekla do čiernej farby a aby prišla slušne oblečená.

Večera už ale od začiatku neprebíhala podľa Manuelových predstáv. Neprestajné mamičkiné komentáre Manuela nahnevajú a začne jej dohovárať, aby prestala. Dolly nerozumie, prečo je Manuel podráždený, prečo sa rozpráva sám so sebou až sa napokon pohádajú a odíde. Manuel si už myslel, že sa nič horšie nemôže stať, no na druhý deň ho navštívi jeho priateľ, ktorý má problém s prstom na nohe a mamička sa tak nešťastne dozvie, že sa jej syn, ktorý ešte počas jej života študoval medicínu a aj nad hrobom jej tvrdil, že je lekárom, stal pedikérom.

A navyše, že jeho Dolly je slobodná matka. Nahnevaná zničí synovo hudobné vystúpenie aj svadbu....

Po tom všetkom jej syn pripomenie, že aj ona ho vychovala sama. Povie jej, že ako pedikér je veľmi vyhľadávaným odborníkom. Aj o tom, ako veľmi má Dolly a jej syna rád. V tom sa objaví Dolly v závoji, ochotná sa za neho napriek všetkému vydať.

Matka nakoniec nechá žiť syna jeho život a odchádza do záhrobia.

Hra bola originálna, s množstvom humorných situácií, ktoré je ťažké vystihnúť na papieri, ale celá od začiatku až po záver stála za to. Herci úplne zaslúžene zožali veľký aplauz.

Kaja

Dr. Jekyll & Mr. Hyde

V jedno novembrové ráno do autobusov nastúpil mix študentov z vyšších ročníkov a ich dozor. Následne sme sa dopravili do Bratislavy na divadelné predstavenie v angličtine s názvom Dr. Jekyll and Mr. Hyde. Ak máte pocit, že je vám názov povedomý, je to celkom možné, pretože námetom bola známa novela Roberta Louisa Stevensona z roku 1886. Príbeh sa odohráva v 19. storočí v Londýne, kedy sa v noci začne vonku objavovať čudák menom Hyde, ktorý, ako sa zdá, má na svedomí aj pár vrážd. Na pomoc pri riešení konfliktu s Hydrom si jedna obeť zavolá právnika Uttersona, ktorý zistí, že Hydovi odkázal v závete jeho dobrý priateľ Dr. Jekyll celý svoj majetok. Zmätený Utterson uteká navštíviť Jekylla, ktorý ho síce ubezpečí, že Hyda už poslal preč, no Jekyllov komorník upozorní Uttersona na zvláštne správanie jeho pána a rozpráva mu o strašidelných zvukoch, ktoré v poslednom čase vychádzajú z jeho laboratória. Keď Utterson zbadá, že rukopis Jekylla a Hyda sa zhoduje a konečne príde záhade na koreň. Dr. Jekyllovi sa podarilo namiešať zmes, pre ktorú sa stane schizofrenikom. Cez deň je z neho dobrý a čestný Dr. Jekyll, v noci vrah Hyde. Problém je, že Jekyllovi sa začína páčiť byť Hydrom no vie, že to nie je správne. Zmes sa minula a Hyde nad ním začína mať stále väčšiu moc. A tak, aby Jekyll ochránil ostatných pred svojím hrôzostrašným druhým ja, spácha samovraždu. Divadlo bolo pútavé a myslím, že sa každý zabavil. Aj keď to bol v podstate horor, nechýbali tu vtipné scény a herci nám dokonca aj dvakrát zaspievali. Aby som nezabudla, v celom

divadle účinkovali iba traja britskí herci, ktorí hrali viac postáv a patrí im za to veľký obdiv. Samozrejme, ďakujeme pani profesorkám, že obohatili naše kultúrne poznanie.

Michelle

Shakespeare v Trnave

Jedného pekného chladného dňa sa dve triedy GAB-u (1.A, 3.A + pár žiakov maturitného ročníka) vybrali do slovenského Ríma, Trnavy. Nešli tam na výlet, alebo akoby niekto povedal, uliať sa zo školy. Táto výprava tam bola vyslaná za účelom kultúrne sa obohatiť.

Večer, deň pred oficiálnym odchodom do divadla Jána Palárika v Trnave, riadne prituholo, a tak ráno mali niektoré dievčence líčka ako vymaľované. O chvíľu sme však sedeli v autobuse a mohli sme bez komplikácií tiahnuť na Trnavu. Na miesto diania sme prišli o čosi skôr, a preto sme od vedenia tejto akcie dostali povolenie na rozchod. Rozdelili sme sa na dve skupiny. Jedna šla do blízkeho baru a druhá časť, väčšina, zavítala do miestneho nákupného centra, celkom malého, ale našli ste tam všeličo. A kto si tam nenašiel nič, aspoň sa zohrial.

Čochvíľa sa nám naplnil čas a my sme vstúpili do divadla. Odovzdali sme v šatni ťažké kabáty a usadili sa do dvoch radov na želanie starších dám, ktoré to tam mali na starosti. Niektorí z nás nepochopili, prečo nás natlačili do dvoch radov, keď nad nami aj tak nikto neseidel...

Svetlá zhasli a predstavenie mohlo začať. Obecenstvo netvorila iba naša účasť. V hľadisku sedeli aj iné školy. No čo zaujalo mňa, boli babky, ktoré sedeli dole pod balkónikom a začínali každý potlesk! Nedovolím si však tvrdiť, že za to niečo dostali. Musím však uznať, boli v tom naozaj skvelé...

Teraz poďme konečne k predstaveniu. Išlo o hru W. Shakespeara: Komédia omylov. Mnohí z nás nečakali novodobé prevedenie Shakespeareovej hry. Spôsobilo to na určitých tvárach sklamanie, u iných nadšenie. Divadlá sa čoraz častejšie snažia prispôbiť laickému obecenstvu. Využívajú vo svojich prevedeniach činoherných predstavení lacný humor, ktorý asi dnešný divák požaduje, no niekomu to stále nie je po chuti. No koľko ľudí, toľko názorov. Lacný humor bol v tejto hre „na každom rohu“ javiska, ba dokonca niekedy aj vedľa neho. V tejto hre by sme to však mohli odpustiť, pretože sa jednalo o bláznivú frašku a o šialené situácie. Moment, ktorý určite utkvel divákovi v pamäti, bol výstup herca stvárňujúceho zlatníka v plavkách, ktoré mnoho neskrývali...

Ako som už spomínal, prevedenie hry bolo situované do dnešnej doby. Pôvodnú myšlienku sa podarilo i napriek tomu zachovať. A tak aj Grécko, v ktorom sa celý dej odohráva, bolo do hry zapojené a vní-

mané ako pôsobí v Európe dnes. Divák si toho nemohol nevšimnúť. Od slnka v podobe eura až po koniec predstavenia, kde nás prekvapila vlajka európskej únie a podoba jednej z postáv s nemeckou spolko-ovou kancelárkou Angelou Merkelovou. Na záver zaznela hymna EÚ (Óda na radosť od Beethovena) a mohli sme sa spokojne vybrať domov. Na ceste späť sme diskutovali o tom, čo sme to vlastne videli. Bolo vidieť, že nie každý mal pre toto prevedenie hry porozumenie. Neberieme to však ako stratu času stráveného v divadle a úľavu od bežného dňa stráveného v školských laviciach. Berieme to ako ďalšiu skúsenosť z umeleckého sveta.

Peter

A.S. Puškin: Eugen Onegin

V posledný októbrový deň pred prázdninami nám naše pani profesorky nachystali halloweenký darček – návštevu divadla v Trnave. Prvú hodinu sme síce ešte museli pretrpieť a potom sme sa začali zberať na odchod. Všetci sme boli poslušne vyobliekaní (teda, aspoň väčšina) a tešili sme sa na voľný deň strávený kultúrnou náplňou. Po príchode do slovenského Ríma sme zistili, že máme aspoň trištvrte hodinu čas do začiatku predstavenia, a tak sa dohodol čas zrazu a vyhlásil sa rozchod. Keďže sa s mojimi kamoškami v Trnave veľmi nevyznáme, zvolili sme stratégiu trasy: rovno a keď uvidíš múr, otoč sa opačným smerom. Asi nikomu tamojšiemu neuniklo, že sme len návštevníci, keďže sme sa stále motali po tých istých miestach. Náš plán však celkom fungoval a do divadla sme dorazili iba chvíľku pred dohovoreným časom. Množstvo našich študentov sa nahrnulo do menších priestorov divadla Jána Palárika, našlo si vhodné miesto v sále a už sme len čakali na začiatok predstavenia. Hneď ako sme sa ho dočkali, začala hrať kapela a nasledovalo krátke hudobné číslo na uvedenie do deja.

Musím priznať, že hoci sa blížil Halloween, nečakala som také výrazné kostýmy. Hudobníci aj hlavná zboristka mali oblečené čierne EMO oblečenie, na tvárach výrazný mejkap a punkové účesy, čo ostro kontrastovalo s pokojnou atmosférou malého divadla. Bola som trochu zarazená netypickou chaotickou choreografiou už spomínanej zboristky, ktorá vyplňala akúsi emočnú líniu deja a hoci som rozumela, že mala za úlohu svojimi stále rýchlejšími a zbesilejšími pohybmi vyburcovať naše emócie a dojmy. Postupne mi však naozaj začala liezť na nervy

a dvíhal sa mi tlak, hneď ako vyšla na scénu. Nemyslím si, že šialené trhané pohyby sedeli do každej scény, keďže samotné predstavenie malo aj veľa jemných a tichých scén. Takisto musím pochváliť herečku, ktorá hrala Tatianu, pretože ani jej jasný maďarský

prízvuk nenarušil jej výborný výkon. Samotný príbeh bol o Eugenovi Oneginovi, boháčovi, rozmazanom ženskou pozornosťou, večierkami a pohodlnosťou života natoľko, že sa stali jeho trápením. Mal všetko a práve preto sa nedokázal tešiť z maličkostí, jednoducho ho stereotyp jeho života unavoval. Z nudy ho na chvíľu vytrhla správa o jeho chorom strýkovi. Onegin totiž zdedí po jeho smrti pozemok na ďalekom vidieku, kde sa zoznámi s mladým básnikom Lenským a hoci sú odlišní ako oheň a ľad, čoskoro sa z nich stanú najlepší priatelia. No Lenský nie je jediný, kto si Oneginu obľúbi aj napriek jeho nedostupnosti a znudenosti. Tatiana, mladé inteligentné a hlbavé dievča, sestra Lenského snúbenice Olgy, sa doňho neodvolateľne a slepo zaľúbi. V zúfalstve mu napíše list, kde sa vyzná zo svojich citov a po pár dňoch Onegin príde osobne aj s jeho odpoveďou. Odmietne ju a vysvetlí jej, že nechce manželstvo a nedokázal by s ňou byť šťastný, pretože nevie milovať a vážiť si život. Na nasledujúcom večierku však koketuje s ľahkomyselnou Olgou, čo „naštve“ Lenského a ten vyzve Oneginu na súboj života a smrti. Samozrejme, že z neho vyjde živý skúsenejší Onegin, no nedokáže sa zmieriť so stratou jediného priateľa, a tak sa roky túla po Rusku. Po dlhom čase zavíta do Moskvy na jeden večierok boháčov a tam mu vyrazí dych nádherná žena po boku šľachtica.

Šokovaný sa dozvie, že je to Tatiana, ktorá sa na naliehanie matky vydala. A ako to už v živote býva, Onegin sa do nej zamiluje. Napíše jej mnoho listov, no ona neodpovedá, a tak sa vyberie k nej domov. Tam ju nájde v slzách, vyčítajúc mu, že sa o ňu zaujíma až teraz, keď je bohatá a nosí drahé šaty, no nevidí, že je to vo vnútri stále tá istá nesmelá Tatiana, akou bola i pred rokmi. Hoci ho stále miluje, rozhodne sa, že zostane verná svojmu manželovi. Onegin sa bude utápať v žiali po zvyšok svojho života. Po predstavení som už chápala ponuré kostýmy, keďže charakterizovali prázdnotu Oneginovho života. A hoci koniec nebol šťastný, niekoľko dievčat tvrdilo, že si dielo prečíta aj v knižnej podobe. Neviem, či tak aj spravili, no myslím, že ak mladých zaujme klasika aspoň na chvíľu, stojí to za to. Navyše bol tento deň príjemný začiatok jesenných prázdnin.

Zara

Jack, Joe a “motooračka”

Naši starí známi Jack a Joe sa už druhýkrát vrátili do mestského kina v Senci. Ako aj minule nás zabavili vtipnými scénami, anglickým prízvukom s prímiesou slovenčiny, ale aj vtipnou angličtino-slovenčinou. Tento rok nás naučili nové anglické slovíčka, ako napríklad motooračka (je treba čítať “moutououračka”) a magical vodarensky prutik. Celý príbeh bol o tom, že naše dvojvaječné dvojčky zdedili po svojom strýkovi veľmi úrodné polia na pestovanie neobvyklej odrody čili papričky uprostred Kalifornie. Pri ich dobrodružstve nemôžeme nečakať nejaký zvrat. Keď sa rozhodli, že poorú svoje skromné políčko, zistili, že nemajú palivo do svojej „motooračky“. Tak sa musel Joe vybrať na cestu k najbližšej benzínovej stanici. Počas cesty zistí, že si zabudol vodu, ale jeho strýko mu aj zo záhrobia pomôže. Po ceste stretne nových priateľov ako je BigDaddy, 180-kilový spevák, ktorý je láskou všetkých žien a idol všetkých mužov, The Master, ktorý učí ľudí, ako “využívať vesmírnu energiu” alebo Helen, ktorá vlastnila jednorazový raketomet, ktorým “odstrelila” ropný vrt a zachránila svoju farmu, aj svoje (kartónové) deti pred ropnými magnátmi. Medzitým však jeho brat Jack zistí, že si zabudol peňaženku, a tak uháňa za Joeom. Joe si ide pokojne ďalej, ale keď príde na benzínovú stanicu, smiech ho hneď prejde. Našťastie Jack ho dobehol a zachránil celú situáciu a dokonca sa im podarilo vyhrať jackpot v Mexických stieracích losoch. Na predstavení sa nám najviac páčili siluety na plátne, kostýmy, “motooračka” a raketomet.

Martin a Matej

Vianočná akadémia 2014

Ako každoročne, aj tento školský rok sa uskutočnila vianočná akadémia GAB-u v evanjelickom kostole. Pod vedením pani profesorky Strivinskej študenti nášho gymnázia nacvičili program. Privítali nás naši speváci - Nikola, Mária, Helenka a Adam piesňou Sancta Maria. Na začiatok nás potešili skladby, ktoré sú nám blízke a poznáme ich z dnešnej hudobnej scény, ako napríklad Coldplay (Adam, Filip, Nikolas, Petra), Katy Perry (Táňa), Mariah Carrey (Helena, Viktor, Monika). Báseň o skutočnom dare Vianoc zarecitovali Laura a Nela z prímy. Vianočnú atmosféru v nás prehĺbili vystúpenia v podaní Alessie s piesňou Hallelujah a ďalej inštrumentálne skladby interpretované flautou (Kamila), klavírom (Mária, Marek, Martin, Tomáš, Zuzana), zobcovou flautou (Monika, Samuel). Videli sme zaujímavú scénu o samote - „Vianoce na ulici“ - žiakov sekundy (Rebeka, Dominika, Diana, Miriam a Samuel), ktorá sa všetkým veľmi páčila. Ďalšia dramatizovaná scéna „Sviečka a zápalka“ nám vyčarili pocit pokory a dojatia. Hovoreným slovom spravádzala koncert Iveta Šipošová a hudobným hosťom bola Táňa Danková, minuloročná absolventka nášho gymnázia. Záverečnou spoločnou piesňou „Modlitba za ľudskosť“ sme sa pobrali z tepla kostola (a s teplom v duši) do príjemného predvianočného prostredia rodiny. Týmto článkom by sme sa chceli poďakovať všetkým účinkujúcim a pani profesorke Strivinskej za vytvorenie vianočnej nálady a čarovne sviatočný začiatok prázdnin.

Mária Jánska, Kamila Jarábková, 1.A

Navždy sa zachová v pamäti stužková...

Každoročne gymkáč oslovuje aktuálnych maturantov, aby sa s nami podelili o svoje zážitky zo svojho veľkého dňa.

Oktáva, triedna profesorka – Mgr. Alžbeta Ivanová

Chaos, stres, panika. Hádky, zmierenia, ústupčivé kompromisy. A nakoniec smiech, spokojné úsmevy a zábava... týmito a mnohými inými ďalšími slovami by sa dala charakterizovať naša stužková slávnosť a prípravy na ňu.

Asi vám nemusím popisovať večné rozbroje a názorové nezhody, ktoré boli riešené v triede na najvyššom poschodí nášho gymnázia. Svojho času ich bola plná celá škola. Fotky, program, miesto konania a milión ďalších vecí sa riešilo už od konca minulého školského roku a aj tak sa – ako už je tradíciou – všetko vyjasnilo až dva týždne pred naším veľkým večerom. Stálo to však za to.

Keďže to bol večer celej našej triedy, oslovila som čo najviac ľudí, aby mi svojimi dojmami, názormi a postrehmi pomohli opísať veci, ktoré by vás mohli zaujímať (niektoré si ale, samozrejme, necháme pre seba a zachováme ich iba ústnym tradovaním...).

„Tak dojmy sú skvelé dodnes, už prípravy boli skvelé. Tak nás to vtedy zbližilo, cítila som, že robíme na niečom spoločne a že nás to všetkých baví. Večer bol krásny, všetci v šatách a oblekoch, príjemné prostredie, večera... Samozrejme, program dopadol bezchybne, čo potešilo. Najviac som sa smiala na tom, že Rišo strieka ako delo, myslím, že to nás všetkých položilo. Zo scénok sa mi páčila módna prehliadka. A bolo príjemné, že nás rodičia a učitelia videli aj z iného svetla a bavili sa s nami dlho do noci. „ Dada

Dovolím si doplniť Dadinu výpoveď a vniesť do vtipnej príhody o Rišovi trochu svetla. Ku každému z našich spolužiakov sme napísali malé milé štvorveršie. Vinou stresu a všeobecného rozruchu sa nám v básničke...

Svojím šarmom je on známy

Pozor naňho milé dámy

Na bránku si mieri smelo

Karol strieľa ako delo

...poplietlo iba jedno písmeno. Háďajte, ktoré a háďajte, aká bola reakcia publika, úhľadne zoradených žiakov a spomenutej osoby.

„Veľmi príjemná stužková prerušená len momentálnymi výpadkami programu (plánovanými), pošmyknutiami moderátorov a pár hluchými miestami, za ktoré neberiem zodpovednosť.“ - moderátor

„Stužková vyšla podľa očakávaní a zapísala sa do našich pamätí ako krásny večer strávený s ešte krajším kolektívom. Príjemná kultivovaná atmosféra v honosnom a spoločenskom prostredí sprevádzala zábavné a nezabudnuteľné scény našej triedy.

Nezabudnem na pána DJ-a, ktorý asi zabudol, že to nie je jeho stužková, teda piť majú predovšetkým žiaci.“

Šejkus Anonym Papay

„Čo ja viem, dobre bolo celkovo. Postrehy nejaké nemám, lebo „šak“ aj ja som bol na..., a tak povedal by som, že program dopadol vynikajúco, jedlo „pohodka“, alkoholu troška málo na môj vkus, ale tak „neni“ každý deň nedeľa. Keď mám byť kultúrny, všetci boli mimoriadne pekní aj keď sú v skutočnosti špatní :D“ Anonym

„Stužková bola určite zmena a to v takom zmysle, že zrazu som v piatok nespala už o ôsmej pred telkou s knihou na tvári, ale stála som v šatách pred „profákmi“ a rodičmi. To, že to bola zmena večera, neznamená ešte, že mi stužková zmenila život - v sobotu už pokračoval stereotyp :D Tak ale bolo to ok, čo viac dodať?“ Peťa

Presne. Čo viac dodať? Zabavili sme sa a to nielen medzi sebou, ale aj s našimi profesorkami či profesormi a rodičmi. Za celú triedu by som sa chcela ešte raz poďakovať našim vyučujúcim a pani triednej Mgr. Alžbete Ivanovej a všetkým, ktorí čosi urobili, zohnali, pomohli, organizoval, cvičili (vy viete, kto, tak prepáčte, že nebudem menovať).

Bola to skvelá noc a ešte lepšie ráno, neskutočný program – ako oficiálny, tak aj voľný a mne ostáva už len dať vám ostatným jednu dobre mienenú radu na záver: Neberte si všetko k srdcu, zapojte sa do programu, zabavte sa, najedzte sa, vytancujte dušu a hlavne si ten večer zariadte tak, aby naň mohli spomínať všetci s úsmevom.

Ivana

4. A, triedna profesorka - PaedDr. Zuzana Synaková

Ak si dobre spomínam, tento deň sa nezačal tak, ako všetky ostatné. Bol to deň dlho očakávaný, deň pamätný pre každého z nás. Preto je pochopiteľné, že začiatok a priebeh tohto dňa bol veľmi stresujúci. Bol to 25. október 2013, kedy sme si konečne vyslúžili stužky dospelosti, a tým tak prešli prvou bránou do toho sveta „dospelákov“. O tom, ako sme si to celé nacvičovali nie je ani čo písať. Jediné, čo mi tak z nácviku utkvelo v pamäti je to, že som zabudol jedinou vec, ktorou som bol poverený a tou bol notebook, cez ktorý sme si mali púšťať hudbu pri generálke našich vystúpení. Všetko sa však vyriešilo vďaka vynikajúcim vodičským schopnostiam Nora, ktorý mi pomohol pri zdolaní veľkej vzdialenosti na ceste poň. To hlavné sa však udialo až o niekoľko hodín neskôr, keď sme už mali, aspoň sme si mysleli, všetko nacvičené.

Celá táto slávnosť sa oficiálne začala po príchode posledného pozvaného hosťa. Po krásnom nástupe s emotívnou hudbou prišli príhovory. Našej triede boli adresované, ak si dobre spomínam, štyri príhovory a to od nášho pána riaditeľa, RNDr. Jozefa Radza, od našej pani triednej učiteľky, Zuzany Synakovej, od našej krstnej mamy, Dagmar Lenártovej a v neposlednom rade od Martinovej mamy, Ivety Mikovej. Chcel by som najmä spomenúť príhovory našej triednej učiteľky a krstnej mamy, pri ktorých, dovoľm si napísať, nie jednému z nás sa tlačili slzy do očí. Po príhovoroch nastalo to dlho očakávané stužkovanie. Všetci v napätí sme čakali, kým naši dvaja skvelí moderátori Mišo a Barbie, vyslovia naše mená. Osobne si myslím, že z vyvolávania našich mien sa každému jednému z nás, zarylo okrem svojho mena aj meno Rada, ktorý sa postaral od odľahčenie napätej situácie, vďaka pevnému odhodlaniu dať symbolickú pusu našej krstnej mame, ktorá ju však „moc“ nečakala. No aj keď sa Rado konečne zaradil už ostužkovaný a spokojný, že sa mu jeho odhodlanie vyplatilo späť do radu, spomenul si, že sa zabudol pokloniť, a tak sa teda vrátil späť, aby to napravil. Nikto ani len netušil, že naša najtichšia osoba v triede rozosmeje plnú sálu ľudí, a tým sa tak stane neodlúčiteľnou súčasťou spomienok na našu stužkovú. Ďalej nasledoval program, kde sme mali mnoho čísel, no najväčší úspech určite zožali aquabely v podaní Nora, Andreja, Rada, Braňa a Pažiho. Neviem, či si pamätám presnú chronologickú postupnosť udalostí, ale ak áno, tak po heroických výkonoch v bavení učiteľov, rodičov a hostí, prišla dlho očakávaná večera, ku

ktorej nejde nespomenúť malú pozornosť od pána profesora Lesaya, ktorý si dal tú námahu, aby nám ponúkol jednu zo svojich kokosových špecialít. Pomaly sa blížila polnoc a ja už som sa nevedel dočkať, kedy si budem môcť vymeniť tesnú košeľu za niečo pohodlnejšie. No ešte predtým sme zapálili sviečky na svietniku v tvare 4.A. Jediné, čo nám v tú chvíľu behalo po rozume nebolo to, že už sme braní ako dospelí alebo nejaká tá maturita, ktorá sa nám neodvratne blíži. Nie! Boli to predovšetkým uhly sklonov našich rúk tak, aby sme sa nepopáli o už zapálené sviečky na svietniku. No to pálenie však bolo posledná formalita. Bol to koniec, ktorý odštartoval začiatok noci plnej tanca a zábavy. Tak ako každý aj my sme sa spočiatku hanbili predvádzať svoje tanečné schopnosti pred inými. Netrvalo to však dlho a na parkete sa to pomaly začalo hmýriť viac a viac, až napokon sme tam boli všetci. Každý jeden predvádzal to najlepšie, čo vo svojom arzenáli tanečných kreácií vlastnil. Takto to pokračovalo niekoľko hodín. Na parkete bol vždy niekto a vždy plný eufórie a energie tancovať, odhodlaný zabávať sa, až dokým by mu nohy vládali. Po štyroch hodinách však začala hrať posledná pesnička tohto večera. Zopár statočných, ktorí zotrvali, utvorili tanečný kruh a rozbalili to ešte raz a naposledy z posledných síl!

Na záver by som ešte chcel poďakovať celej mojej triede za to, že mám tu česť byť v kolektíve spolu s nimi a v mene celej triede by som chcel poďakovať pani profesorkám a profesorom za veľa trpezlivosti venovanej nám za štyri roky na GABe. Ďakujeme!

Nikolas Vel'kov

Naše cesty za poznaním

Cukor náš každodenný

Každý z vás už ochutnal cukor. Viem, zvláštne konštatovanie, ale treba nejako začať. Lepšie, než napísať: Určite viete, že cukor sa vyrába aj z cukrovej repy. Nuž, a ak ste to nevedeli, tak ste sa to práve dozvedeli. Triedy 3.A a septimy, sa dozvedeli oveľa viac o výrobe cukru na návšteve cukrovaru v Seredi. V to ráno by sa lepšie obliekalo do plaviek než do bünd. Hoci vonku trielila zima, vo vnútri v budove, sa hrdo hlásalo továrenských 40 a viac stupňov Celzia. Ale pekne po poriadku. Po príchode do kvapôčkami a listami posypanej Serede, sme sa na druhý pokus dostali pred bránu cukrovaru, ktorá sa prekvapujúco nachádzala na Cukrovarskej ulici. Po prezelečení sa za chemických inžinierov, aby sme dodržali všetky bezpečnostné pokyny (prilba, plášť), sme sa vybrali bližšie k továrni. Niežeby nás tam niečo vábilo, práve naopak. "Vôňa" bola neúprosná! Po optimistickom vyjadrení pani profesorky, že vo vnútri je to ešte horšie, nám nič iné neostávalo, iba sa zmieriť s tým, čo je (ako ináč). Po rozdelení na dve skupiny, sa začala naša potulka továrňou. Po prechode modernou prístavbou, nás ovalila známa, no silnejšie "vôňa". Ako darček, sme dostali možnosť sledovať kamery a počúvať výklad v klimatizovanej miestnosti. Výklad bol zaujímavý a odborný.

Zopár faktov pre vás:

Celý príbeh sa začal v roku 1844, keď gróf Esterházy založil cukrovar v priestoroch závodu na kávoviny. Ako je na Slovensku zvykom, firma prešla rukami mnohých vlastníkov, vrátane štátu.

Repa sa do cukrovaru dováža na nákladných autách, z ktorých sa splavuje prúdom vody. Od repy sa oddeľujú kamene a burina. Hlina a piesok sa oddeľujú praním v repnej pračke. Z repy sa vyrobí repné oriešky, z ktorých sa extrahuje cukor, vodou o teplote cca 68°C.

Vznikajú tri šľavy: difúzna, ľahká a ťažká. A práve kryštalizáciou tej poslednej sa vyrába sirup a následne cukor, ktorý je vlhký, a tak sa musí vysušiť.

Závod vyrába približne 50 tisíc ton cukru ročne.

Ak to znie pre vás ľahko alebo aj nie, verte, že je to oveľa zložitejšie. Pri výrobe cukru vzniká veľa vedľajších produktov. Niektoré sa používajú na kŕmenie hospodárskych zvierat, ale ako sme ich tak mali v tých pohároch (na pozeranie), našiel sa nejednen, ktorý neodolal a ochutnal. Predsa taká melasa sa nejedáva každý deň! Po rôznych potulkách a debatách, nastal čas na opustenie továrne. Hoci to niektorí, vzhľadom na „vôňu“, vzdali oveľa skôr – prežili sme.

Aime

Projekt Reťazová reakcia

Tento rok sa piati žiaci z našej školy zúčastnili na fyzikálno-chemickej súťaži Reťazová reakcia. My, žiaci sexty sme mali postaviť stroj na reťazovú reakciu, to znamená, že sme mali postaviť samočinný stroj zložený z obyčajných vecí, hračiek, rôznych materiálov, fyzikálnych pomôcok a v našom prípade z veľkej časti z lepiacej pásky. Príprava toho stroja nám trvala skoro mesiac, najskôr sme len zostávali po škole vo fyzikálnom laboratóriu pod dozorom p. prof. Synákovej, no neskôr nás učitelia museli púšťať z vyučovacích hodín, pretože nás tlačil čas. Našťastie sme všetko načas dokončili a video, ktoré muselo byť nakrútené na jeden záber, sme odoslali a neskôr už len čakali na výsledky súťaže. Prvé miesto sme, bohužiaľ, nevyhrali, no myslím, že ani prvé miesto v súťaži by nás neobohatilo tak, ako čas strávený spoločne po škole za účelom praktického využitia našich znalostí, ale, samozrejme, aj za účelom zábavy. Keby som mohla vrátiť čas, rozhodla by som sa rovnako.

Martina Babacsová, sexta

Vianočné trhy vo Viedni

12. 12. 2013. Dokonalý dátum na školský výlet, no nie? Ako každý rok, septima a 3. A sme si naplánovali výlet na Vianočné trhy vo Viedni. V to ráno sme sa zoradili pred školou a po chvíli sme už nastupovali do autobusu. Bolo s nami aj pár žiakov z 1.A. Nechýbalo, samozrejme, postrkovanie a boje o miesta vzadu, ale nakoniec sme sa usadili a vyrazili. Po ceste sme sa zastavili aj v Novej Dedinke, kde sa k nám pripojilo zopár detí zo základnej školy. Po prekročení rakúskych hraníc zavládla v autobuse nemecká konverzácia. Každý „trepal“ dve na tri a nikomu nebolo rozumieť, no hlavne, že bola zábava. Autobus nás vyložil kúsok od viedenského Technického múzea, kam sme mali namierené. V múzeu sme dostali rozchod a všetci sme sa roztrúsili kade-tade. Nachádzalo sa tam množstvo zaujímavých vynálezov, niektoré sme si mohli dokonca vyskúšať sami. Nestihli sme prejsť ani polovicu múzea a už bol takmer čas ísť. Ale čo sa dalo robiť, museli sme sa nakoniec presunúť späť k autobusu. Po pár minútach sme opäť vystupovali do mrazivej zimy, ktorá však nikomu neprekážala. Všetci boli nadšení krásnou výzdobou a rozmanitými vôňami, ktoré sa k nám niesli zo stánkov. Znova nám dali rozchod a my sme sa po skupinkách pobrali

nasávať vianočnú atmosféru. Každý si prišiel na svoje. V stánkoch boli veci od výmyslu sveta. Od tradičného punču, langošov a rôznych koláčikov a sladkostí, cez vianočné čiapky až po prívesky, náramky a piercingy. Jedinou nevýhodou bolo, že všetko bolo dosť drahé. Ale predsa len, na viedenských vianočných trhoch nie sme každý deň, a tak sme sa cenami nezaoberali. Niektorí využili príležitosť a nakúpili darčeky pre svojich blízkych, iní nejakú maličkosť pre seba. Ale myslím, že všetci boli spokojní. Keď už sa chýlilo k neskorším poobedňajším hodinám, postupne sme sa zoskupili na vopred dohodnutom mieste. Odtiaľ sme sa pobrali k nášmu autobusu. Ale taký skvelý deň predsa nemôže byť dokonalý. Dozvedeli sme sa, že autobus zostal v dopravnej zápche. Stepovali sme v tej zime skoro pol hodinu, kým sme konečne úplne premrznutí nenastúpili do autobusu. Akonáhle sme sa troška zahriali, začali sme si pospevovať a takto opäť dobre naladení sme sa všetci veselí a zdraví vrátili domov. Bol to jeden z najlepších výletov, na akom sme kedy boli a budeme naň ešte dlho spomínať.

Susi

Geocaching - GAB Senec

Viete, čo je to geocaching (vyslovuj geokešing)? Geocaching je celosvetová hra, ktorú hrajú hráči – kešeri a ich úlohou je nenápadne nájsť poklad, ktorý je ukrytý na nejakom zaujímavom mieste. Môže to byť pri historickej pamiatke, pri prírodnej zaujímavosti alebo pri nejakej významnej budove či v lese.

U nás v škole máme krúžok „Geocaching a iné hry“, ktorý vedie p. prof. Kobolková. Na webstránke geocachingu máme svoj vlastný profil s menom GABSenec. A teraz niečo bližšie k nášmu krúžku a celému geocachingu. Ako to celé prebieha? Najprv si na geocachingovej stránke pozrieme, kde sa nachádzajú nejaké poklady (zvané kešky) a pozrieme si všetky informácie o tých, ktoré sa následne rozhodneme hľadať. V piatok popoludní sa vyberieme na príslušné miesto a môžeme začať s hľadaním kešky. Keďže sme si už všetko o nej zisťovali, nemal by byť problém ju nájsť (pri niektorých keškách nemáme súradnice, ale iba úlohy, z ktorých si súradnice získame). Ale ona je väčšinou tak ukrytá, aby sme sa potrápili jej hľadaním (a hlavne, aby ju nenašiel niekto, kto túto hru nehraje). Doteraz sme niektoré kešky našli okamžite a niektoré sme hľadali aj pol hodinu, kým sme ich našli.

Zvyčajne sa nachádzajú pod lavičkami, pod kameňmi, v starých pňoch alebo sú rôzne zamaskované. S hľadaním sa mnohokrát aj zabavíme, napríklad raz sme v centre Bratislavy liezli na stĺp verejného osvetlenia, pretože keška bola na ňom. Niekedy sa za keškou plazíme popod schody alebo preskakujeme múry, inokedy navštívia naše ruky divné miesta, lebo si myslíme, že tam keška je.

Keška môže mať viacero tvarov a veľkostí, od skrutky cez desiatový box až po vedro od maliarskej farby. A práve v takýchto keškách sa nachádza niekoľko vecí, napríklad zápisník, kde sa zapíšeme, potom tam môžu byť ďalšie rôznorodé veci, ktoré si ako odmenu za nájdenie môžeme zobrať, ale musíme tam potom aj niečo iné dať. Je to vlastne akási výmena vecí. Ale o akých veciach to tu hovorím? Sú to napríklad nejaké kinderkové hračky, rôzne drobnosti do bytu alebo aj SWG-čka. SWG (Slovak Wood Geocoin) je drevená minca, ktorú si kešeri dajú vyrobiť a potom ich dávajú do kešiek a vymieňajú si ich. A dokonca aj GABSenec má svoju vlastnú mincu (obr.).

Potom, keď máme kešku nájdenú, sme v nej zapísaní a niečo sme si vymenili, tak kešku dáme na svoje pôvodné miesto, aby ju mohli hľadať ďalší kešeri. Ale to nie je všetko! Ešte sa musíme zapísať aj na internete, že sme tú kešku našli. Pod našim menom sa všetko zaznamená a neskôr si môžeme pozrieť, ktoré kešky sme už našli a ktoré ešte nie. Doteraz sme už našli 105 kešiek, za ktorými sme cestovali do Bratislavy, Pezinka, Modry, Trnavy, Galanty, Nebojsy, Šenkvic, Veľkých Úľan atď. Samozrejme, zopár kešiek je aj v Senci. A dve z nich sme založili práve my. Ak by ste chceli vedieť, kde sú, poprípade vás tento článok zaujal natoľko, že sa chcete k nám pridať, nech sa páči, môžete. Stačí prísť za pani profesorkou Kobolkovou alebo Andrejom (za mnou) do 4.A. Budeme radi, ak sa pridáte, pretože na celom svete existuje vyše 2,2 milióna kešiek, „tak máme čo robiť, aby sme ich našli.“

Andrej Ráso, 4.A

Návšteva desaťročia

Iba ďalší neobyčajný deň...

Už vo dverách do školy som vedel, že dnešok bude niečím iný. Vôňa sociálnych istôt a sladká, nenútená chuť demokracie tvoriaca sa pod mojím jazykom iba potvrdili moje domnienky. Ako som stúpал k výšinám mojej triedy, atmosféra sa stupňovala, napätie vrcholilo. Hlúčik šťastných adolescentov zhromaždených okolo nástenky, na ktorej každý môže dať najavo svoj názor, si šepkalo slová ako „politika“, „Európska únia“, či „legitimovaná integrácia migrantov“. Napriek zvyšujúcim sa očakávaniam som sa cítil dezinformovane, čo však len znásobilo prekvapenie, ktoré prišlo, keď som sa dozvedel, kto nás dnes príde pozrieť a vyrušiť od vzdelávania.

Konečne nastal ten čas, keď sa zahlásilo: „Ideme do telocvične!“, a tak som vstal, vzal si svoju stoličku a šiel som. Očakávania vystriedali tréma a obavy. Čo ak sa mu nebudem páčiť? Čo ak si niekto z jeho ochranky zmyslí, že som nebezpečný? Čo ak ma budú chcieť prehľadať? Nanešťastie sa moje obavy nevyplnili. A bola nuda. Po niekoľkých úvodných potleskoch, z ktorých som sa pripojil hlavne k tomu pre pána profesora Lesaya, prišiel dlho očakávaný predseda vlády našej dôveryhodnej republiky, Doc. JUDr. Róbert Fico, CSc.

Pôsobivo rovnaký ako na televíznych obrazovkách, brutálne vážne vyzerajúci politik na vrchole kariéry so zmyslom pre spravodlivosť – aj za cenu ťahania kratšieho konca povrazu – zostúpil po schodoch. V tom momente nebeská žiara padla na jeho vznešené telo a v dušiach nás, smrteľníkov, zazneli fanfáry a spev anjelov. Mnohí z prítomných mali práve pre tento okamih pripravené transparentné správanie a pronacionálne pokriky, na druhej strane nachystané boli aj túžby zelených radikálov prekaziť dnešný zážitok štrnganím kľúčov, no napokon sa všetci tvárili nevinne. Taktiež neprehliadnuteľné boli dočervena ladiace farby rôznych kusov oblečenia. Občasné šumy v mojom okolí som musel utišovať racionálnymi argumentmi typu: „Ticho, premiér niečo hovorí.“ Výstup pána Fica prebehol hladko, bez zbytočných otázok a nárekov. Milé fotenie na záver nám dalo pocítiť, akoby sme skutočne vstúpili do sveta televízie a boli iba pár centimetrov vzdialení od nedosiahnuteľného sveta dospelých myšlienok a protichodných názorov. Dúfam, že mi odpustíte, ak neokomentujem

preberanú problematiku. Na tú nech si každý vytvorí vlastný názor, ak chce. Oveľa zaujímavejšie mi prišlo opísať situáciu a všetky „omáčky“ okolo toho. Predsa len, nie je dobré stále riešiť veľké otázky života, vesmíru a všetkého.

Filip the Son

Stretnutie s blízkou osobou III

Doc. JUDr. Robert Fico, CSc

V prvých dvoch častiach *Stretnutí s blízkou osobou*, ste mali možnosť spoznať pána Milana Lasicu. V tejto časti, bude blíзка osoba niekto iný. Ten, kto na volebných plagátoch ponúka pocity istoty. Ten, ktorý je spoločnosťou veľaokrát neznášaný a mnohokrát všetkému na vine, a predsa tak často volený. Jedna z najväčších návštev tejto dekády na GAB-e! Premiér Slovenskej republiky, Róbert Fico.

Celé sa to zomlelo zo dňa na deň. Študentom 4.A, 3.A, oktávy a septimy, bolo oznámené, že sa na návštevu našej školy chystá premiér. Reakcie boli rôzne, preto by som ich radšej nespomínal. Veď aj

naši študenti sú súčasťou spoločnosti, a tak sa niet čomu čudovať. V deň jeho návštevy, bolo jedno, či ste si obliekli červené alebo modré veci. Premiér sa stal na hodinu profesorom, a tak sa stal študentom bližší. Téma jeho prednášky bola - „**EÚ a ľudské práva**“. A ten, komu bolo jedno, aká je téma, aspoň nemal časť štvrtej a piatu vyučovaciu hodinu.

Pred príchodom samotného premiéra mal tú časť spoznať našu školu aj pyrotechnik. Po skontrolovaní našej telocvične a usadení žiakov do nej, bolo všetko pripravené na príchod samotného premiéra. Ten vkročil do telocvične, tesne po jedenástej za veľkých ovácií. Po predstavení pánom riaditeľom „prišlo“ na monológ, ktorý mal za úlohu priblížiť problematiku žiakom samotným. Následne bola otvorená debata s prosbou pána premiéra, aby sa neotvárala vnútroštátna politika. Je obdivuhodné, ako si pán premiér dokáže poradiť s otázkami, ktoré sú mnohokrát nečakané a z premiérovej strany obohatené o príklady. Po otázkach ohľadom: vysokých škôl a ich kvalite, ukrajinsko-európskej politike, životnej úrovne, prišiel rad aj na rómsku problematiku a legalizáciu marihuany. Takisto bol spomenutý aj trestný zákon a rovnosť medzi prípadmi v súdnictve. Po asi 50-tich minútach sa pán premiér rozlúčil a za akých ovácií prišiel, tak aj odišiel. Následne nastali debaty v malých skupinkách, kde mal každý vlastný názor a vlastnú pravdu. Ako sa hovorí 100 ľudí - 100 názorov. Určite každý, kto sa zúčastnil besedy, odišiel s novými poznatkami, ktoré môže využiť v budúcnosti. V budúcnosti, ktorá je “v našich rukách.”

Aime

Let's recognize and celebrate our diversity and have fun together.

Naša škola Gymnázium Antona Bernoláka Senec sa tento školský rok zapojila do medzinárodného projektu stredoeurópskych škôl na tému: „Ja a iní: Objavovanie rôznorodosti okolo mňa a vo mne.”

Študenti a učitelia nášho gymnázia sa v dňoch 9.-11.1.2014 stretli spoločne v Grazi v rámci partnerstva so školami z Rakúska (NMS. Dr Renner, Graz) a Rumunska (Collegiul National Pedagogic Constantin Bratescu, Constanta). Bolo to prvé spoločné stretnutie študentov a učiteľov týchto škôl, kde mali príležitosť spolu diskutovať o projekte, a hlavne prezentovať výsledky dotazníka, ktorý spoločne vypracovali a následne vyhodnocovali.

Cieľom nášho projektu, ktorému sme dali názov „Flying with different feathers” (Letíme na rôznych krídlach), bolo nájsť rozdiely a podobnosť v tom, ako študenti vnímajú rozdielnosť a akceptujú tých, ktorí sa

od nás odlišujú. Mali sme možnosť poznať a navštíviť našu partnerskú školu v Grazi, ktorá je výnimočná tým, že jej študenti pochádzajú z rôznych národnostných etník. Počas ich kultúrneho programu nám predstavili multikultúrnosť ich školy, ochutnali sme medzinárodné špeciality pripravené samotnými študentmi, navštívili sme radnicu primátora Grazu a pamätihodnosti starej časti mesta.

V dňoch 11.-13.1.2014 pokračovala výmenná návšteva škôl na Slovensko do Senca, počas ktorej mali naše partnerské školy možnosť poznať naše gymnázium a zúčastniť sa kultúrneho programu, ktorý pripravovali naši žiaci s p. prof. Strivinskou špeciálne pre túto príležitosť. Naše pozvanie prijali aj predstavitelia mesta a regiónu, ktorým sme predstavili náš projekt a prácu na ňom.

Mgr. Danka Knutová, vedúca Projektu a študentky kvarty: Tatiana Labjaková, Mária Maršalková, Karin Zatkáliková

aces is an initiative of

ERSTE Stiftung

coordinated by

in cooperation with

VČELÍ DOM

and associated with

Čo o sebe (ne)vieme...

Náš život nenapĺňa len škola. Mnohí z nás majú zaujímavé záľuby, o ktorých ani nevieme. Oslovili sme Niku Detário-vú z 1. A, ktorá sa venuje dogdancingu, ktorý sa stal populárny najmä vďaka programu „Česko-Slovensko má talent“.

Mojím veľkým snom vždy bolo mať border kóliu. Jedného dňa mi rodičia oznámili, že si kúpime psa. Nad iným plemenom som, samozrejme, ani neuvažovala. Tak sme začali hľadať na internete. Po dlhom hľadaní sme sa dopátrali k chovateľskej stanici borderiek „Unis Kynopolis“. Zo všetkých šteniatok mi najviac padla do oka fenka menom Blissa. V deň, keď sme si po ňu prišli, mala dva mesiace a keď sa mi svojím presvedčivým šteniatkovským pohľadom pozrela do očí, hneď som vedela, že k sebe jednoducho patríme.

Hneď od začiatku som s ňou začala cvičiť rôzne prvky a triky. Trénovali sme najprv jednoduchšie veci, ako napríklad podávanie labiek, obiehajú ma, poklonu a mnoho ďalších. Bola jednoducho úžasná, vnímavá, vyžívala sa v tom, keď mohla pracovať. Bola pojašená, stále vysmiata, občas smutná, občas nahnevaná, ale to len vtedy, keď cítila, že som nahnevaná aj ja. Stala sa jednoducho neodmysliteľnou súčasťou môjho života a zároveň najlepším priateľom. Postupne, ako rástla, sme začali trénovať zložitejšie a zložitejšie prvky a v spolupráci s Monikou Olšovskou (účastníčkou minuloročného Česko-Slovensko má talent) sme sa dostali na naše prvé preteky dogdancingu, na ktorých sme po veľkom stresovaní a každodennom trénovaní vyhrali 1. miesto.

Teraz má Blissinka 2 roky a máme za sebou už niekoľko súťaží a niekoľko prvých miest. Jedno z toho sme získali v disciplíne Quartett s Monikou Olšovskou (dvaja ľudia + dva psy). Chodievame tiež vystupovať na plesy, na psie akcie a na rôzne podujatia. Jedným z „NAJ“ vystúpení a ponúk zatiaľ bolo pre nás vystúpenie v bratislavskom Divadle Aréna. Je to veľmi dobrý pocit, keď po vystúpení za nami chodia ľudia, že sa s nami chcú odfotiť a Blissa si na to tak zvykla, že sa naučila fotografovať pózovať. To je najväčšie zadostučinenie za našu prácu. No a teraz nás čakajú neľahké kvalifikačné preteky v Maďarsku

a ak sa nám podarí získať potrebný počet bodov, v októbri tohto roku sa chystáme na Majstrovstvá Európy.

Moje dievčatko mi robí obrovskú radosť, mám pocit, že čím je staršia, tým je učenlivejšia. Občas ma však dokáže aj rozčúliť, napríklad, keď vykope jamu, ešte ju pri tom aj prichytím a ona sa na mňa pozrie jej nevinným pohľadom „to tu už bolo“... K jej obľúbeným činnostiam patrí aj pozeranie TV, kopanie si lopty, hádzanie si lopty a otváranie dverí. Nikto ju to neučil, jednoducho vie, že keď sú pred ňou dvere, je treba ich otvoriť. Niekedy celkom pochybujem, že to je pes.

Nikola Detáriová, 1. A

Imatrikulácie

Nastal nový školský rok a s ním nevyhnutne prišla aj imatrikulačná slávnosť. Pre tých, ktorí nevedia o čo ide: imatrikulácia je slávnosť na privítanie prvákov a prímanov v novom školskom roku na našej škole. Imatrikulácie sú neoddeliteľnou súčasťou aktivít nášho gymnázia už tretí rok a veríme, že Školská rada bude s touto akciou aj naďalej pokračovať.

Tento rok sa obvyklé prípravy na organizáciu tejto udalosti, ktoré mali na starosť druháci, neuskutočnili. Prípravy sa teda ujala Školská rada gymnázia. Slávnosť potrebovala dôslednú prípravu, preto boli vybraní aj dobrovoľníci z radov študentov a aktívnou vzájomnou spoluprácou bola slávnosť dotiahnutá do úspešného konca.

Tohtoročné Imatrikulácie sa opäť o niečo líšili od minuloročných. Najprv sa nám museli predstavili obe nové triedy. Aby sme ich prijali do nášho gymnaziálneho kolektívu, museli predviesť, čo sa v nich skrýva. V príme je mnoho pohybovo nadaných detí. Dôkazom bola Sandra Rothová, ktorá predviedla svoje úžasné show dance vystúpenie, ktoré mnohým vyrazilo dych. Bodaj by nie, veď je to majsterka Slovenska v tejto disciplíne. Naši prímania si pripravili aj tanec vo vlastnej réžii. Prváci nám zas predviedli svoje hudobné umenie.

Keď sa všetci znova usadili, mohlo sa prejsť k hlavnému bodu programu. Disciplíny, ktoré sa minulé roky osvedčili, boli ponechané, no ostalo miesto aj na pár nových. Samozrejme, kto prehral, musel piť „čarovný nápoj“.

Prvou disciplínou bolo točenie so zviazanými očami. Prímania ju zvládli na jednotku, no prváci majú zrejme s orientáciou trochu problém, išlo im to o niečo horšie. Nasledovalo pretláčanie. Ani tu sa prvákom „nezadarmo“. No, ale niet divu, keď mali proti sebe majstra Slovenska – druháka Mária Janíka. Ďalšou disciplínou bola úplná novinka - plienky. Tu sa viedlo obom triedam rovnako. Rovnaká nechť na tvárach, keď museli jesť čokoládový puding priamo z plienky. Brrr... No ale napokon zvládli aj túto zákernú disciplínu. Pokračovalo sa skúškou obratnosti s balónikmi. Tu jednoznačne viedli prváci, ktorí boli schopní balón prasknúť. Prímania musia ešte trochu podrásť. Poslednou disciplínou bolo tradične – tancovanie s vajcom na čele. Keď už boli všetky vajčeka porozbíjané, nastúpila upratovacia čata a v priebehu chvíle bolo čisto. To už do telocvične niesli Imatrikulusa Achmeda (Achmed je naším školským maskotom – kostra človeka z učebne biológie).

Ostával už iba sľub. Noví študenti po jednom postupne prikladali Achmedovi prsty na čelo a sľubovali, že sa budú vzorne učiť, dobre správať ... a viac si toho nepamätajú... Týmto bodom programu imatrikulácie skončili a všetci sme sa postupne pobrali domov. Myslíme si, že sa naozaj podarili a dúfame, že aj budúci rok tomu bude tak.

Kaja a Susi

.... a po imatrikuláciách sme sa spýtali novoprijatých členov GAB-u, ako sa im páčili...

Anketa v prime

Čo sa ti na imatrikuláciách najviac páčilo?

CH : pudingové plienky, pretláčanie

D: celý program bol super

CH: pudingové plienky a kostra

D: vajíčka medzi čelami, tanec

CH: príhovor a disciplíny

Čoho si sa najviac bál/a?

CH: nechcel by som jesť puding z plienok

D: že by som musela piť „čarovný nápoj“

CH: všetkých disciplín

D: neviem, nebála som sa

CH: nebál som sa, ale už nikdy nechcem jesť puding z plienky

Akú disciplínu by si pridal/a, ak by si mohol/a?

CH: žiadnu, disciplíny boli super

D: nejakú prekážkovú dráhu so zaviazanými očami

CH: triafanie do terča

D: neviem, páčilo sa mi, aké boli teraz

CH: kto vypije najviac „čarovného nápoja“ za minútu

Ako chutil „čarovný nápoj“?

CH: nepil som

D: nepila som a som rada

CH: bol štipľavý, ale chutil mi

D: hnusne

CH: nepil som, ale chcel by som ochutnať

Zopakoval/a by si si imatrikulácie ešte niekedy?

CH: aj áno, mohla by to byť zábava

D: hej, bolo to fajn

CH: aj hej

D: možno, ale bez nápoja

CH: určite že hej

Anketa 1.A

Z čoho ste na imatrikuláciach mali najväčší strach?

D: z pohľadov ľudí

D: z plnenia úloh

Ch: úlohy

D: z úloh

Ch: z nápoja

Ch: z trestného nápoja

Ktorá disciplína sa ti najviac páčila?

Ž: plienka

Ž: plienka

Ž: plienka

Ž: plienka

D: chytanie za ruky

Ch: tanec s vajcami

Máš návrh na nejakú novú disciplínu?

D: klepanie rezňa hlavou

Ch: jedenie citróna

Ako chutil ten nápoj?

D: "fantasticky"

Ch: zle

Ch: zle

Ch: "úžasne"

Chceli by ste si to zopakovať?

Ž: nie

Ž: nie

Ž: nie

Výsledky olympiád a súťaží

Výsledky školského kola geografickej olympiády

PRÍMA (kateg. H)

1. miesto – Norbert Turinič – 89 bodov
2. miesto – Natália Kostková – 84 bodov
3. miesto – Michaela Molnárová – 80 bodov

SEKUNDA (kateg. G)

1. miesto – Nina Bučeková – 93 bodov
2. miesto – Sofia Fedorová – 90,5 bodov
3. miesto – Filip Szikhardt – 90 bodov

TERCIA (kateg. F)

1. miesto – Pavol Toth Vaňo – 94 bodov
2. miesto – Filip Rybanský – 92 bodov

KVARTA (kateg. E)

1. miesto – Jakub Kočalka – 99 bodov
2. miesto – Jakub Žůrek – 94 bodov

Mgr. Tatiana Vietorisová

Výsledky školského kola olympiády v anglickom jazyku

Kategória 1 A

- Nagyová (sekunda) - 32 bodov - 1.miesto
Zelenay (sekunda) - 28 bodov - 2.miesto

Kategória 1 B

Buntayová (kvarta) - 46 bodov - 1.miesto
Šmihel (tercia) - 45 bodov - 2.miesto
Petrovič (tercia) - 39 bodov - 3.miesto

Kategória 2 A

Haršiová (sexta) - 48 bodov - 1.miesto
Takáč (1.A) - 33 bodov - 2.miesto
Chrapčiaková (2.A) - 33 bodov - 2.miesto
Fialek (2.A) - 31 bodov - 3.miesto

Kategória 2 B

Križko (4.A) - 47 bodov - 1.miesto
Spodniaková (septima) - 46 bodov - 2.miesto
Štiglic (4.A) - 45 bodov - 3.miesto

Kategória 2 C 2

Baršváry (sexta) - 43 bodov - 1.miesto

Mgr. Danka Knutová

Výsledky súťaže o Najstrašidelnejší príbeh

Vymyslené príbehy:

- 1. Votrelec** - autor: Ester Martinezová
- 2. Záhada nočného svetla** - autor: Michal Ďurfina
- 3. Tlesk** - autor: Katarína Masárová
- 4. Pes** - autor: anonym

Reálne príbehy:

- 1. Únos** - autor: Karolína Chodáková
- 2. Nočná hra** - autor: anonym

3. Chorvátsky spln - autor: Ema Morvayová

4. Návštevník - autor: anonym

redakčná rada

Výsledky školského kola olympiády zo slovenského jazyka

KATEGÓRIA A:

1. miesto: Šipošová Iveta, 4. A – 20 b
2. miesto: Škorvagová Natália, 3. A – 17 b
Valovičová Katarína, septima – 17 b
3. miesto: Spodniaková Tereza, septima – 14 b

KATEGÓRIA B:

1. miesto: Lenártová Zuzana, sexta – 23 b
2. miesto: Bognárová Dominika, 1. A – 21 b
3. miesto: Detáriová Nikola, 1. A – 20 b
Pajpach Martin, sexta – 20 b

KATEGÓRIA C:

1. miesto: Žúrek Jakub, kvarta – 23 b
2. miesto: Kráľ Radoslav, tercia – 16 b
Zelenayová Veronika, tercia – 16 b
3. miesto: Vanková Nina, kvarta – 11 b

Výsledky školského kola Pytagoriády

príma:

1. miesto: Markus Ubaldo
2. miesto: Simon Šlosár
3. miesto: Jozef Ďuračka

sekunda:

1. miesto: Dominika Nagyová
2. miesto: Matej Kubovčák
3. miesto: Matej Kočalka

tercia:

1. mesto: Pavol Toth-Vaňo
2. miesto: Veronika Zelenayová
3. miesto: Ema Morvayová

Mgr. Alžbeta Ivanová

Sút'áž Náboj Junior 2013

Náboj Junior je matematicko-fyzikálna tímová súťaž pre žiakov druhého stupňa ZŠ a prímy až kvarty osemročných gymnázií. Súťaže sa zúčastňujú štvorčlenné družstvá. Cieľom každého tímu je počas 120 minút vyriešiť čo najviac

úloh. Tento školský rok sa súťaž konala 15. novembra simultánne v 17 mestách po celom Česku a Slovensku. Z našej školy sa súťaže zúčastnili Jakub Kočalka, Andrej Rondoš, Jakub Žúrek a Marko Tornyai z kvarty. V rámci Slovenskej republiky sa naše družstvo umiestnilo na 53. mieste z celkového počtu 158 družstiev. Zanechali sme za

sebou aj viaceré družstvá z vyhlásených bratislavských gymnázií či školy s mimoriadne nadanými žiakmi.

Mgr. Alena Balúchová

Olympiáda v nemeckom jazyku

Obvodné kolo nemeckého jazyka sa konalo 24. 1. 2014 v GAB Senec. Obvodného kola sa zúčastnili štyri školy zo siedmich v okrese. Z každej školy súťažil jeden žiak, ktorý sa umiestnil na 1. mieste v školskom kole. Všetci žiaci súťažili v niekoľkých kategóriách podľa typu škôl. Naši žiaci súťažili v kategórii 2 A (žiaci kvinty, sexty a 1. a 2. ročník). V tejto kategórii sa umiestnil M. Pajpach na 1. mieste a postupuje do krajského kola, ktoré sa koná 13. februára 2014 v Gymnáziu Bilíkova 24 v Bratislave. V kategórii 2 B sa na 2. mieste umiestnila I. Šipošová zo 4. A triedy. Okresného kola sa zúčastnili aj dve germanofónne žiačky, ktoré síce postupujú automaticky do krajského kola, ale touto formou sa precvičili vo všetkých jazykových zložkách, ako je čítanie s porozumením, počúvanie autentického textu, gramatický test, práca s obrázkom a komunikácia v jazyku na určenú tému. Tieto žiačky pôsobili v obvodnom kole suverénne najmä L. Poórová z oktávy, ktorá má za sebou polročný pobyt v SRN a V. Svitanová, ktorá žila v tejto krajine od malička. Žiaci odborných stredných škôl súťažili v kategórii 2 D, kde sú také isté súťažné podmienky. Obvodnému kolu predchádzalo školské kolo, ktorého sa zúčastnilo 17 žiakov a konalo sa 16. – 18. decembra 2013. V kategórii 2 A prvé tri miesta obsadili: M. Pajpach, R. Fialek a V. Pobjecká. V kategórii 2 B sa na 1. mieste umiestnila I. Gajdošová, ktorá sa pre chorobu nemohla zúčastniť obvodného kola, preto ju nahradila I. Šipošová, ktorá sa umiestnila ako druhá. 3. miesto obsadila T. Spodniaková. V kategórii 2 C súťažila aj Lenka Poórová, ktorá bola druhá. Žiačky nižších tried osemročného gymnázia súťažili v kategóriách 1 A a 1 B a obsadili v obvodnom kole 2. miesto - K. Čačíková z kvarty, čím sa stala úspešnou riešiteľkou a 4. miesto J. Vargová zo sekundy. Všetkým žiakom k dosiahnutým úspechom srdečne blahoželáme a prajeme veľa úspechov v krajskom kole.

PhDr. H. Oberhauserová
(vedúca PK NEJ)

Výsledky okresného kola v SCRABBLE

kategória A (6. ročník ZŠ + prímea)

1. miesto: **Jakub Hudák** (ZŠ J. G. Tajovského)
2. miesto: **Tomáš Koiš** (Gymnázium A. Bernoláka)
3. miesto: **Tomáš Zeman** (ZŠ A. Molnára s vyuč. jaz. maďarským)

kategória B (7. ročník ZŠ + sekunda)

1. miesto: **Rebeca Vašková** (Gymnázium A. Bernoláka)
2. miesto: **Viktória Eliášová** (ZŠ A. Molnára s vyuč. jaz. maďarským)
3. miesto: **Štefan Kúdela** (ZŠ J. G. Tajovského)

kategória C (8. ročník ZŠ + terciá)

1. miesto: **Adam Glasnák** (Gymnázium A. Bernoláka)
2. miesto: **Oliver Kolembus** (ZŠ J. G. Tajovského)
3. miesto: **Soňa Treuerová** (ZŠ A. Molnára s vyuč. jaz. maďarským)

kategória D (9. ročník ZŠ + kvinta)

1. miesto: **Jakub Kočalka** (Gymnázium A. Bernoláka)
2. miesto: **Lenka Novotná**
(ZŠ J. G. Tajovského)
3. miesto: **Viktor Roth**
(ZŠ A. Molnára s vyuč. jaz. maďarským)

Mgr. Alžbeta Durayová

Výsledky obvodného kola Technickej olympiády

Kategória A:

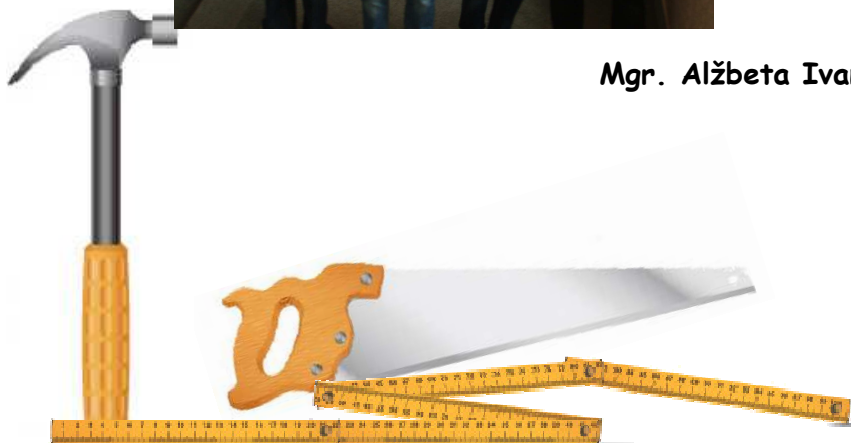
1. miesto: Timotej Michalka, Lukáš Bača
2. miesto: Radoslav Kráľ, Adam Glasnák

Kategória B:

1. miesto: Viktor Zelenay

Mgr. Alžbeta Ivanová

Škola s úsmevom...:)

U: Aj ja mám právo...

Ž: ... sedieť.

U: Po kom máš tie gény, preboha?

U: Ako môže byť niekto také individuum?

Ž: Tá sopka vyzerá ako maternica.

U: Mali sme sopky na Slovensku?

Ž: Vezuv?

Ž: Nie, Vezuv je vo Francúzsku.

U: Čo tam robíš? Čo tam masíruješ?

U: Jéžiš, čo veta, to blbosť!

U: Zahod' to! (odpadkové vrece)

Ž: Prečo?

U: Lebo to nemôžeš mať oblečené!

U: Dé...

Ž: Nemá byť cé?

U: Dé, ty truľo!

Ž: Môj názor na tú báseň je, že je príliš... dvojzmyselná.

U: Ty si nejaký spomalený vo vývoji, aj pomaly reaguješ.

Ž: Čo? Ja?

Ž: Das ist das Buch des Manžel.

U: Vyzeráš ako Ken od Barbie!

U: Keď sa zadívame sami do seba, nájdeme tam...

Ž: Srdce, pľúca, žalúdok, ...

U: Čo by malo byť na konci slávnostného prejavu?

Ž: Občerstvenie.

U: Majú diplom a môžu ísť pracovať...

Ž: Do Mc'Donaldu.

U: Čo robíš s tými tyčkami?

Ž: Flirtuje!

U: Neznášam, keď si šialená!

U: Čo je to želé?

Ž: To je také pudingové.

U: Vymenuj mi výlevné horniny!

Ž: Kremík, láva, ...

U: Čítaj domácu!

Ž: Čo mi dáva cirkva...

U: To kto vydal ten dlhý zvuk?

U: Nastal čas veľkého pomadžarčovania...

Ž: Igen...

U: Pod'me na to, hriešnici.

U: Máte počítať a nie si navzájom chytať prsty!

U: Máš trojku!

Ž: Som kráľ!"

U: Povedz mi názov horniny, ktorá sa v minulosti používala ako nástroj.

Ž: Sopečné sklo, ktoré sa ináč nazýva aj o...

U: Nó, ďalej...

Ž: To je skratka!

Ž: Odpustite, jééééééééé. Ved' máte srdceéé.

U: Aký je rozdiel medzi tými básňami?

Ž: Tu je Matička Božia a nie ten Otčenáš!

U: Nesmej sa, lebo to, čo ja poviem, to je sväté.

U: To hovoríš mne alebo tým somárom vzadu?

Ž: Tým somárom.

U: Tých ja spacifikujem a vyhádzžem!

U: Nechcete, aby som si na vás skúšal svoje hučáky!

U: Nemohla by si sa z tohto miesta odstrániť, prosím?

Ž: Niet dost' miesta, treba odmontovať tabuľu.

U: Vodík je taký malý minipipík.

U: Čo hypnotizuješ!

Ž: Tá báseň ma uráža. Pripadám si pri nej ako bohatý idiot!

U: Ja v tvojom veku som mal osemnásť.

U: Čo ešte chcete k tej básni povedať?

Ž: Že Miša je sexy.

U: To čo tu máš? To je nejaká blbina.

Ž: No, takže...

U: Zle, som zvedavá, kde skončíme.

U: Čo je to vrásnenie pohoria?

Ž: Keď jeho plet' už nie je taká hebká a súdržná.

U: Pošlem ťa na Mars!

U: Čo robíš na tom tablete?

Ž: Kupujem auto.

U: Kontrolujte ho, aby nerobil chyby!

Ž1: Pohyby zemskej kôry...

Ž2: Zle!

U: Čím chceš byť?

Ž: Ja chcem byť trénerom pokémonov.

U: Abraham Lincoln...

Ž: Jáj, to je ten s tými peknými črtami tváre!

U: To je všetko, čo si vypočítal?

Ž: Ja som viac nevedel...

U: To si taký tupý?

U: A kde je tá olympiáda? (matematická)

Ž: Tam dole v Soči.

Ž: (pri rozbere básne Mor ho!) ... a hlavy padajú hlava-nehlava.

U: Nemôžeš robiť tri veci naraz! To môžem iba ja!

Ž: Ja mám tri pravidlá:

1. Učiteľ má vždy pravdu.

2. Vcíraj, keď môžeš. (vtieraj sa)

3. Vždy odpíš Sakyho.

Ž: Neučíme sa pre známky, ale pre seba.

U: Aký je význam holubov? Hospodársky a...?

Ž: Kuriérsky!

Na hodine biológie.

Ž: Tučniak je plaz!

Na hodine dejepisu.

U: No a Hanibal sa dostal až pred brány Ríma, ale dostal od nich menší odľahč.

U: Čo som ja nejaká sliepka?

U: Beháš tu ako taká lietavica!

U: Že aká som ja vtipná, čo?

U: Ja tvojho dedka zruším!

Ž: Diamant sa používa v bižutérii.

Ž: (prezentácia) Tu vám ukážem zopár fotiek, ku ktorým vám niečo poviem. No, tento prvý slide... No,... to je len taká fotka.

Ž: Dievča je stredný rod?

U: Stupaj po kriedu!

U: Ja som dievča.

Ž: To ešte nie ste žena?

U: Čo to mám s tými číslčkami dnes? Aha, no ja už čakám na výplatu, viete.

U: Nestačí si to len odpísať, musíte tomu rozumieť. To som to hovorila aj mojím spolužiakom, keď odo mňa odpisovali úlohu z matematiky.

Ž: No a oni teraz robia ekonómov na ministerstve a vy učíte na gymnáziu!

Ž: Fosfor fosforeskuje...

U: Predžalúdok prežívavcov je...? (odpoveď: kniha)

Ž: ...

U: Veď ty si taký knihomol!

Ž: Kapitola?

U: V Rusku deti už od šiestich rokov...

Ž: ...fetovali lepidlo.

U: Hovorili sme o tom krvavom štvrtku, ktorý sa zapísal do histórie ako krvavá nedeľa.

Ž: Inkovia dali kolonizátorom zlato a oni ich postrieľali, hej?

U: No jasné!

Ž: Hustota zaľudnenia je 360 km na štvorcový.

Ž: Bojové druhy umenia...

Ž: Ja mám „page“ otvorený, ale kde sme?

Ž: Môže byť chlapi alebo chlapovia...

U: Nie, to nemôže byť!

Ž: Sorry!

Ž: (preklad) Na začiatku sprievodu ide princ a hádže bonbóny do ľudí...

U: Nie!

Ž: Tak na ľudí...

U: Nie, *medzi* ľudí!

U: Píš, ty kučeravák!

U: Ticho, sojákbanda!

Ž: Ja to ešte nemám prepísané.

U: Ako hrdinsky to povedal... Pozrime sa, hrdina našich čias!

Ž: (pri rozcvičke) Mne už nenapadajú žiadne cviky...

U: Provokuješ, ale mne to nevadí.

U: Povieš ešte slovo, naozaj ťa... zapoznámkujem!

Ž: Ja som našiel iný význam toho slovíčka...

U: Prestaň ma prenasledovať.

U: Ešte nie je koniec, čo kvíkaš?

U: Kapitán Lee. To meno znie ako Číňan, ale nie, bol to normálny bradatý chlapík.

U: Zuby von, kto to nebude mať prepísané!

U: Hups, message!

Ž: No, to je oné...

U: Povedz mi, čo je to „oné“.

Ž: No, to má viac významov.

U: To vieš, mňa keď vyhodia dverami, vrátim sa oknom.

U: Hlucháň, jednooký!

U: Daj tam ten... Ako sa to povie? No, rozdeľovník!

U: Čo mal rád Pepek námorník? Špenátik mal rád!

U: Černosi vstúpili do armády Únie, aby si zastrieľali na ich bývalých otrokárov, šak prečo nie?

U: No šak vy ste sexta, vy máte labáky dlhšie ako druháci, už od kvinty, oni majú len dva roky...

Ž: Tie dnešné dievčatá sú také vymleté a prítulné...

Ž: Keby sme vedeli jej rodostrom...

U: Aké poznáš japonské bojové umenia?

Ž: Kung pao.

U: Prepadlíci tu sú – no fúj, tento má samé jednotky – no fúj...

U: (na nemenovaného žiaka sexty) Zase ty? Jmenuji se vtěrka, budu u vás bydlet!

U: A maďarské noviny nakydali na štúrovcov, že sú sektári...

Ž: To už vtedy bol bulvár?

U: Čo je avitamín? (nedostatok)

Ž: Keď mám v tele vitamín A.

U: Čo je hypervitamín? (nadbytok)

Ž: Rýchly vitamín.

U: No tento viedenský kongres bol ožranpárty...

U: Rusi Napoleona, ľudovo povedané, odľajčili.

U: Kam ideš? Na to netreba kalkulačku! 80 - 20 je 50 ...

U: Bud' ticho, lebo ťa preskočím!

U: To viem aj z hlavy, $80 \times 90 = 720$...

U: Čo je to manufaktúra?

Ž: Jeden robil hento a druhý robil hento a spolu to nadväzovalo a zmenilo sa to tým, že jeden robil tamto a ten druhý dačo iné...

U: O kapitalizme sa hovorí, že prišiel zo západu, hovorí sa to preto, lebo prišiel zo západu.

Ž: Eugen Ogenin (Eugen Onegin)

U: Kde na Slovensku sú lužné lesy?

Ž: V Maďarsku.

U: Vy máte presne tú istú chybu v teste...

Ž: Nó, my sme sa spolu učili...

U: Dobre. Budem sa robiť, že tomu verím.

U: Prečo Maruša ošpatnela? (Jozef Mak)

Ž: Lebo slopala.

U: Aká škola musela vzniknúť, aby sme mali vyštudovaných hercov?

Ž: Masmediálna!

U: Neviem, či viete, čo je trikolóra.

Ž: To je taká trubka, nie?

U: S kým si sa učil?

Ž: Sám.

U: Neverím.

Ž: Nech zomrem!

U: Ako sa šíri svetlo vo vákuu?

Ž: Strašne rýchlo.

U: Ako využiješ UV žiarenie?

Ž: Keď niekto pestuje marihuanu a nasvieti to tým...

Ž: Dnes máme labáky s prestávkou?

U: Kedy si išiel naposledy labáky s prestávkou?

Ž: Kedy on bol naposledy na labákoch?

U: Ako sa volal Hanibalov otec?

Ž: D` Artagnan.

U: Prečo si dal desivý rev s tvrdým y?

Ž: Nevieť. Tak mi to pasuje do mozgu.

Ž: „Topole.“

U: Mätko!

Ž: „Topoľe. Hoľé topoľe.“

U: Prines zajtra ten súhlas ako na sviatosť oltáru!

Ž: Ale ja nie som veriaci!

U: Ja ti ešte prepíšem známku!

Ž: To nemôžete!

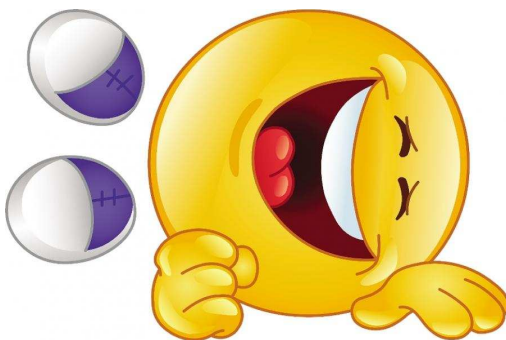
U: Ja môžem!

Ž: Chuck Norris

U: Ja ti dám takú písomku, až sa ti bude z “kečky” pariť!

Keď idú žiaci do učebne nemčiny...

U: Stop! Nikto sa nikam nehne! Ja vlastným telom bránim tieto dvere!

Valentínky

 Pozdravujem celý učiteľský zbor, aby sme vás "nenervovali."

 Valentín lásky čas

Objatia a bozky
Ale je svet krásny
Ružové všetko zdá sa
Láska - to je krása

Motýlie šteklenie
Vnútorne radovanie
Kvety kvitnú
Zaľúbení nikdy nehynú

Milujte sa ľudia
Nie všetci to vedia
Lásku posielajte
To nezabúdajte
Každý deň je možnosť
Nie len Valentín je príležitosť

Lásku cítiť je dar
Tak s ním nemar
Daj si šancu
Bojuj za lásku

Zasnívaný chlapec z tieňa chodby
Ktorý lásky nie je hodný

 The best and most beautiful things in the world can't be seen or even touched – they must be felt with the heart. As my love for you ;)...

od Martina pre Soničku :)

 Lukáško je kúl.
Septima je kúl.

♥ Pretože tie prežité chvíle sa nedajú opísať jednou valentínkou

♥ **Dianka, keď som sa ráno zobudil, hovorím si, aký som krásny, ale ty Dianka, ty si ešte krajšia. Milujem ťa.**

♥ Šťastný Valentín maličké ! :3

♥ **Posielam pusu jednému príživníckemu smradu, ktorému ďakujem za dni plné prekvapení, ktoré by sa zmestili do jednej krabičky.**

♥ Ak nie si moja, tak neviem či.
Denne ťa vídam v okne.

A pozerám sa na teba.

Keď sa na mňa kukne, hneď mi srdce pukne.

Mám ťa rád/rada.

Pre Nelu Buzgovičovú.

Tajný priateľ/priateľka

♥ **For Mrs. Danka Knutová.**

For that so well you teach English. You are the best professor at the school.

od Kristíny a Michaely z prímy.

♥ Kate Švehlovej z prímy

Robím to prvýkrát, takže to zhrniem:

Máš pekné modré oči a úsmev,

aj keď sa smeješ krátko,

takže to poviem ľahko.

Čo koho do toho,

páčiš sa mi a hotovo.

Anonym

♥ **Svetlana dúfame, že čoskoro sa dočkáme svadby s Danielom „Prcom“ Alexandrom.**

Od 2.A

♥ Veľmi ľúbim Lenušku a Ninušku.

♥ **Jaško, je Valentín. Budeš sa jašiť? :***

♥ P&Č 4ever

♥ **Posielam veľkú pusu Meliske, Norovi a Alex.**

♥ Pre najkrajšieho chlapca z oktávy
od O, N, K a E

♥ **Valentínsky pozdrav sekunde posielala triedna.**

♥ Srdečný a láskavý pozdrav od Papaika a Benjaminka na Valentína
prajeme Kristiánovi Šimonovi a Filipovi Koišovi z 2.A <3
PS: Ďakujeme za topánky

♥ **Milá Pupu, vždy ma dokážeš povzbudiť, napríklad aj vetou:
“Mala som 40-tky teploty, skoro som si vysmrkala dušu a aj
tak som mala lepší víkend ako ty...” Si trdlo, ktoré ma vždy rozo-
smeje, aj keď je to často smiech zo zúfalstva. Lúbim ťa.**

♥ Posielam valentínku Matejovi, Natálii, Márii, Adriane, Zuzane, Kaji,
Mirke, Ivete a Dominike za to, že si dali tú námahu a zozbierali vý-
roky do “školy s úsmevom”. Lenártová

Kupón pre momentálny „výpadok pamäte“ na jednu vyučovaciu
hodinu v 2. polroku školského roka 2013/2014. Kupón môže žiak pou-
žiť len raz za polrok. Neplatí pre maturitné premety končiacich ročník

podpis riaditeľa školy

